

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΣΗ
ΓΕΝ. Δ/ΝΣΗ ΑΣΦ/ΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Δ/ΝΣΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΕΣΟΔΩΝ
ΤΜΗΜΑΤΑ: ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΟΙΝ. ΕΠΙΧ.
ΕΛΕΓΧΟΥ ΟΙΚΟΔ/ΚΩΝ ΕΠΙΧ/ΣΕΩΝ,
ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Τεχ. Δ/ση: Αγ. Κων/νου 8
Τ.Κ. 10231 - ΑΘΗΝΑ
Πληροφορίες: Μ. Αδαμαπούλου,
Σ. Θεοδορίδου, Μ. Παπαλή
Τηλέφωνο: 5236061 εσωτ. 167,414,166

Αθήνα, 20.2.96

Αριθ. Πρωτ.
Ε40/14

ΕΠΚΥΚΛΙΟΣ
ΑΡ.: 17

ΠΡΟΣ

- 1) Όλα τα Υπολ/τα & Παρ/τα ΙΚΑ
- 2) Γενικά Ελεγκτικής-Εσόδων ΙΚΑ

ΘΕΜΑ: Χορήγηση βεβαίωσης ασφακής ενημερότητας και ρύθμιση-οφειλών στις επιχ/σεις που λειτουργούν στον ίδιο εργασιακό χώρο, με τον ίδιο εξοπλισμό, ή σε επιχ/σεις που μετατρέπονται, συγχωνεύθηκαν, κλπ.

Σχετικά με τ'αναφερόμενα στο θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από την Υπηρεσία μας έχει διαπιστωθεί, ότι:

Α. Υπάρχουν επιχ/σεις που λειτουργούν παράλληλα στον ίδιο εργασιακό χώρο, με την ίδια ή διαφορετική νομική μορφή, με το ίδιο αντικείμενο δραστηριότητας, ή και συναφές (παραγωγή - εμπορία), με τον ίδιο μηχανολογικό εξοπλισμό, οι οποίες απασχολούν το ίδιο προσωπικό, το οποίο μοιραζόταν και ασφαλιζόταν σε μία ή περισσότερες από αυτές.

Οι επιχειρήσεις αυτές που λειτουργούν δηλαδή στον ίδιο εργασιακό χώρο με τον ίδιο μηχανολογικό εξοπλισμό, ουσιαστικά αποτελούν μια οικονομική ενότητα. Συνεπώς, η κάθε μια των επιχ/σεων αυτών ευθύνεται εις αλόλιπον και για τα χρέη των άλλων.

Β. Υπάρχουν επίσης επιχ/σεις που διακόπτουν τη λειτουργία τους με την ήδη υπάρχουσα νομική τους μορφή και συνεχίζουν να λειτουργούν με τη νέα τους μορφή κατόπιν μετατροπής, συγχωνεύσης (απορρόφηση ή σπύση νέας) ή μεταβίβασης.

Η νέα αυτή μορφή προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία και κυρίως από τα Ν.2190/20, όπως τροποποιήθηκε με τα Π.Δ. 409/86 και 498/87, τις διατάξεις του Ν. 3190/55, όπως τροποποιήθηκαν με το Π.Δ. 419/86, με τα οποία ως προς Π.Δ. προσαρμόστηκε η ελληνική νομοθεσία προς τις κοινοτικές οδηγίες καθώς και από τα άρθρα 1 και 2 Ν.2166/93 και το άρθρο 479 Α.Κ. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει, ότι δύναται να μεταβληθεί η εταιρική μορφή της επιχείρησης σ' άλλο εταιρικό τύπο, χωρίς στην ουσία να καταργείται το νομικό πρόσωπο και χωρίς να ακολουθεί εκκαθάριση και διανομή της περιουσίας του.

Στις περιπτώσεις αυτές, η νέα εταιρία η οποία προκύπτει είτε από μετατροπή είτε από συγχώνευση, είτε από μεταβίβαση, υποκαθίσταται αυτοδικαίως στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εταιριών που μετετράπησαν, ή συγχωνεύθηκαν ή μεταβιβάστηκαν και ως εκ τούτου, ευθύνεται και για τα χρέη αυτών προς το ΙΚΑ. Ειδικά επί μεταβίβασης (πώληση) επιχ/σης, η ευθύνη της νέας επιχ/σης περιορίζεται μέχρι τις αξίες των μεταβιβάσθέντων στοιχείων (αφ. 479 Α.Κ.).

Η εις ολόκληρον ευθύνη των επιχειρήσεων στις ανωτέρω περιπτώσεις (Α & Β) συνάγεται και από την 732/95 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβούλου του Κράτους, η οποία έγινε δεκτή από τον κ. Διοικητή και αναγράφεται στην απόφασή του στην παρούσα.

2. Όπως είναι γνωστό, στις Υπηρεσίες μας απογράφονται χωριστά η κάθε μία από τις ανωτέρω επιχ/σεις, δηλ. τόσο εκείνες που λειτουργούν στον ίδιο εργασιακό χώρο (περ. Α), όσο και εκείνες που έχουν μετατραπεί, συγχωνευθεί κλπ. (περ. Β), με αποτέλεσμα να παρακολουθούμε την κάθε μια επιχ/ση χωριστά για τη ρύθμιση οφειλής, χορήγηση βεβαίωσης κλπ., χωρίς να εξετάζουμε παράλληλα τις οφειλές και των συνεπιπέθων κατά τα ανωτέρω επιχ/σεων.

Εφαρμόζοντας την ανωτέρω Γνωμοδότηση και μέχρι να επανεξετάσουμε τον τρόπο απογραφής όλων αυτών των επιχ/σεων, θα πρέπει οι Υπηρεσίες μας να αντιμετωπίζουν τις περιπτώσεις αυτές ως εξής:

α. Τμήματα Βαθών

α) Στη χορηγούμενη βεβαίωση σε μία από τις συνεπιπέθες ως άνω επιχ/σεις της περίπτωσης Α, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι οφειλές όλων των επιχ/σεων εκείνων που λειτουργούν στον ίδιο εργασιακό χώρο κλπ., κατά τα ανωτέρω, και αποτελούν μία οικονομική ενότητα.

β) Στη χορηγούμενη βεβαίωση της επιχ/σης που προήλθε από μετατροπή, συγχώνευση, μεταβίβαση της περίπτωσης Β, θα λαμβάνονται υπόψη και οι οφειλές των επιχ/σεων που μετετράπησαν, συγχωνεύθηκαν, μεταβιβάστηκαν.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις Α & Β, θα χορηγείται βεβαίωση με προσαρμογή των γνωστών εντύπων ή χαρτόγραφο, στην οποία θα αναγράφονται αναλυτικά τα πλήρη στοιχεία της κάθε συνεπιπέθης επιχ/σης, το ποσό οφειλής της κάθε μιας χωριστά, το τυχόν ποσοστό παρακράτησης και η υπηρεσία στην οποία πρέπει να αποδοθεί το παρακρατηθέν ποσό.

Στα χορηγούμενα υπηρεσιακά σημειώματα για τα Ταμεία ή τις Ταμειακές Υπηρεσίες, προκειμένου να ρυθμισθούν οι οφειλές μας εκ των συνεπιπέθων ως άνω επιχ/σεων, πρέπει να αναγράφεται η επωνυμία και ο ΑΓΜ όλων των συνεπιπέθων επιχ/σεων με την ένδειξη «συνεπιπέθες» (σχετ. εγκ. 17) και παράλληλα πρέπει να ενημερώνεται ο εργοδότης ότι η ρύθμιση δεν θα ισχύει, εφόσον οφείλουν οι συνεπιπέθες επιχ/σεις.

Εκ των ανωτέρω συνάγεται ότι στην κάθε μία από τις συνεπιπέθες επιχ/σεις, χορηγείται ξεχωριστό υπηρεσιακό σημείωμα.

β) Ταμεία Εισπραξης Εσόδων ΙΚΑ - Ταμειακές Υπηρεσίες

Στην απόφαση ρύθμισης των οφελών εκάστης εκ των συντελεστών επιχ/σεων, πρέπει να τίθεται ο όρος ότι «η ρύθμιση ισχύει εφόσον είναι ενήμερες και όλες οι εξής συντελεστές επιχ/σεις (επωνυμία ΑΓΜ.....) σύμφωνα με την 732/95 γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους».

Ειδικά για τις χορηγούμενες βεβαιώσεις για δικαστική χρήση, ως επιστημαίνουμε, ότι αυτές δεν θα χορηγούνται, ακόμη και στην περίπτωση που η ενδιαφερόμενη επιχείρηση δεν οφείλει ή έχει ρυθμίσει την οφειλή της και είναι ενήμερη, εφόσον δεν είναι ενήμερες όλες οι συντελεστές επιχ/σεις.

3. Υστερα από τ'ανωτέρω είναι φανερό ότι:

α) Οι υπάλληλα Εσόδων πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί για τη διαπίστωση τόσο της συνδρομής κατά περίπτωση των πραγματικών περιστατικών (εναίος εργασιακός χώρος, απασχόληση του ίδιου προσωπικού, συνεκμετάλλευση των επιχ/σεων), όσο και της ύπαρξης των νομίμων εγγράφων στοιχείων (καταστατικό μετατροπής, συγχώνευσης, ιδιωτικό συμφωνητικό απασχόλησης εταιρού σε ΟΕ, κλπ), βάσει των οποίων και σύμφωνα και με τη προαναφερόμενη γνωμοδότηση, θεμελιώνεται η ευθύνη της μιας επιχ/σης για χρήση της άλλης, ώστε να γίνεται άμεσα η σχετική ενημέρωση στα ΒΕΕ, για τις περαιτέρω ορθές ενέργειες της Υπηρεσίας κατά τα ανωτέρω.

β) Τα Ταμεία Εισπραξης Εσόδων ή οι Ταμειακές Υπηρεσίες πρέπει να ελέγχουν τις ληκόντες όλων των συντελεστών επιχ/σεων, ώστε κατά τη χορήγηση υπηρεσιών-σημειωμάτων ή βεβαιώσεων να λαμβάνονται υπόψη όλες οι οφείλες.

Ακριβές Αντίγραφο
Ε ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΔΙΕΚ/ΣΗΣ
& ΠΡΩΤ/ΑΟΥ

Φ.ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΤΑΘΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Αριθμός Γνωμοδοτήσεως 732

ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α
Συνεδρίαση 20.11.1995

Σύνθεση

Πρόεδρος: Στ. Αργυράτουλος, Αντ/δρος Ν.Σ.Κ.
Νομικοί Σύμβουλοι: Β. Κολοβός, Γ. Παπασωτηρίου, Ν. Πούλος, Σ. Σκουτέρης,
Δ. Λάσκαρης, Θ. Θωμάτουλος, Χ. Παλασιόλογου.
Πάρεδροι (γνώμες χωρίς ψήφο): Κρ. Μανωλής, Βλ. Βοϊκάλης,
Η. Τσιανταφύλλης, Αφρ. Κοιτούνη.
Εισηγητής: Βλάσιος Χ. Βοϊκάλης, πάρεδρος Ν.Σ.Κ.
Αριθμ. Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. Ε34/186/19.9.1995 του Ιδρύματος
Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Δ/ση Ασφάλισης Εσόδων - Τμήμα Αναγκαστικών
Μέτρων.

Περίληψη ερωτήματος: Υπάρχουν επιχειρήσεις με την ίδια ή διαφορετική
νομική μορφή με το ίδιο αντικείμενο δραστηριότητας που λειτουργούν
παράλληλα στον ίδιο εργασιακό χώρο με τον ίδιο μηχανολογικό εξοπλισμό και
ασπασχολούν το ίδιο προσωπικό το οποίο ασφαλίσει στο ΙΚΑ, ή μία από αυτές.
Ερωτάται αν δημιουργηθεί νέα επιχείρηση με νέα μορφή είτε με
μετασχηματισμό, είτε με ανάληψη των χρεών της νέας από την παλιά και
προκειμένου να χορηγηθεί σε αυτήν ασφαλιστική επιμερότητα, αν θα πρέπει
να είναι επιμερές με ρύθμιση και η παλιά επιχείρηση.

Γ.Ε.Α. του παραπάνω ερωτήματος το Α τμήμα του Ν.Σ.Κ. γνωμοδότησε ως
ακολούθως:

Δίδεται το ακόλουθο πραγματικό

«Από την αρμόδια Υπηρεσία έχει διαπιστωθεί επαναληπμένα ότι υπάρχουν
επιχειρήσεις με την ίδια ή διαφορετική νομική μορφή με το ίδιο αντικείμενο
δραστηριότητας που λειτουργούν παράλληλα στον ίδιο εργασιακό χώρο με τον
ίδιο μηχανολογικό εξοπλισμό, ασπασχολώντας το ίδιο προσωπικό, το οποίο
ασφαλίσει στην μία από αυτές.

Ενδέχεται ακόμη η μία επιχείρηση να ασχολείται με την παραγωγή και η άλλη
με τη διάθεση του προϊόντος.

Είναι προφανές όμως ότι οι επιχειρήσεις αυτές ανήκουν στον ίδιο
επιχειρηματία και ο σκοπός της ύπαρξης δύο επιχειρήσεων είναι η μία (αυτή
που δεν ασπασχολεί προσωπικό και δεν οφείλει εισφορές) να εξυπηρετούνται
με βεβαιώσεις μη οφειλής για Τράπεζες κλπ, καθόσον η άλλη που ασπασχολεί το
προσωπικό και οφείλει εισφορές δεν θα μπορούσε να έχει ασφαλιστική
επιμερότητα. Το αυτό παρατηρείται και με επιχειρήσεις που διακόπτουν τη
λειτουργία τους με την ήδη υπάρχουσα νομική μορφή και συνεχίζουν να

λειτουργούν είτε με νέα μορφή, είτε με συγχώνευση, είτε με μετασχηματισμό, είτε με ανάληψη των χρεών της νέας από την παλιά.

Ερωτάται εάν στις περιπτώσεις που και οι νέες αυτές επιχειρήσεις δημιουργούν οφειλή και ζητούν ρύθμιση από τα αρμόδια όργανα ρύθμισης-Επιτροπή Αναστολών και Δ/ντές Υπόχ/των και Τμειών (στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων που τους παρέχουν τα άρθρα 112-116 του Κ.Α. ΠΚΑ), δύναται να ρυθμίσουν τις οφειλές αυτές και να χορηγήσουν βεβαιώσεις ασφαλιστικής ενημερότητας στη νέα επιχ/ση, μόνο τότε αν είναι ενήμερη με ρύθμιση και η παλιά επιχείρηση.

II. Το άρθρο 8 παρ. 5 του νόμου 1846/1951 περί ΠΚΑ όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παρ. 8 του Ν.825/1978, «εργοδότης (είναι) α) τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, δια λογαριασμών των οποίων τα υπεγόμενα εις την ασφάλιστον πρόσωπα προσφέρουν την εργασία των...»
στ) Επί έργου εκτελούμενου υπό τον κύριον απευθ. δια μεσολαβούντων προσώπων μεθ' των οποίων συνεβλήθη και όσα αναλαμβάνουν την εκτέλεση τμήματος ή του συνόλου του έργου, εφόσον τα μεσολαβούντα πρόσωπα προσλαμβάνουν και αμείβουν τους εκτελεστές αυτών, «εργοδότης» είναι αλληλεγγύως και ο κύριος του έργου και πάντα τα μεσολαβούντα πρόσωπα.

Κατά την έννοια της διατάξεως αυτής τόσο ο κύριος του έργου, όσο και τα μεσολαβούντα τρίτα πρόσωπα τα οποία αναλαμβάνουν την εκτέλεση τμήματος ή του συνόλου του ανατεθέντος έργου ευθύνονται αλληλεγγύως. (Στ.Ε 3640, 3641, 3726/88 Τμ.Ελες).

Εξ άλλου κατά την παρ. 1 του άρθρου 25 του Α.Ν. 1846/51 όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 21 παρ. 1 του Ν.1962/1990 ορίζεται ότι «εργοδότες που απασχολούν από κανόνι τον ίδιο μισθωτό ή εκπαιδευόμενοι την ίδια επιχείρηση, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που αναγράφονται στην παρ. 5 του άρθρου 8, ευθύνονται εις ολόκληρον...»
III Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 25 και 27 του α.ν. 1846/1951, ο εργοδότης υπέχει τις κατά άρθρα αυτά, σε συνδυασμό με τις σχετικές διατάξεις του Κανονισμού Ασφάλιστος, υποχρέωσας για την ασφαλιστική καταβολή των μισθωτών ευθυνόμενος έναντα του Ιδρύματος κατά τις επεξεργασθείσες διατάξεις του Νόμου σε καταβολή των σχετικών εισφορών. Ως υπόχρεος εργοδότης κατά την έννοια των διατάξεων αυτών, θεωρείται το πρόσωπο εκείνο για λογαριασμό του οποίου απασχολούνται πράγματι οι συγκεκριμένα εργαζόμενα. Εξ' αυτού δε προκύπτει ότι, τα ασφαλιστικά όργανα του Ιδρύματος (ΙΚΑ) προσδιορίζουν εκάστοτε το πρόσωπο του εργοδότη αποδίδοντας σε κάθε προς τούτο κατά την κρίση τους κριτήριο και στοιχείο (Στ.Ε 1302/90).

Υπόχρεοι για την καταβολή των εισφορών είναι κατά κανόνα τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα του δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου για λογαριασμό των οποίων εργάζονται τα υπεγόμενα στην ασφάλιστον πρόσωπα (Στ.Ε 760/1987).
Κατ' άρθρο 50 του Κ.Α. ΠΚΑ (απόφαση 55575/1479/1965) (ν.2115/55) επί πολλαπλής απασχολήσεως οσάως, δηλ. ο ασφαλισμένος παρέχει εντός της αυτής μισθολογικής περιόδου εξητημένην εργασία έναντα αμιβής εις πλειονας εργοδότης προς ένα έκαστον των οποίων συνδέεται δι' αυτοτελείου

υμφύσεως εργασίας, οφείλεται υπ'εκαύτου η υπέρ του ΙΚΑ εισφορά (Σ.τ.Ε. 3419, 3420/1987). Εξ'άλλου η σύγχρονη απόσωποποίηση της εργασιακής σχέσεως και η σύνδεση του μισθωτού με την εκμετάλλευση συνετέλεσαν, ώστε να υιοθετεί συνεχώς το πρόσωπο του εργοδότη και να προβάλλεται η εκμετάλλευση ως μία οργανική ενότης, για την οποία η μεταβολή του προσώπου του εργοδότη ουδέμία έχει συνέπεια ή σήμασία (Αντ. Πετρούλου, Δίκαιον Κοινωνικής Ασφαλίσεως, τόμος Α σελίς 216).

Ως επαχθήσθησιν νοείται το σύνολο των πραγμάτων, δικαιωμάτων, ατύλων αγαθών ή πραγματικών καταστάσεων (πελατεία φήμη, πίστη, καλή πορεία της κλπ) τα οποία οργανώθησαν σε οικονομική ενότητα από τον επιχειρηματία (Α.Π. 519/1989).

—Τέλος τα άρθρα 112-116 του Κανονισμού Ασφαλίσεως ΙΚΑ ρυθμίζουν τη διαδικασία και τα όργανα ρύθμισης οφειλετών των εργοδοτών προς το ΙΚΑ, ήτοι ειδικήσθησιν αναστολών που λειτουργεί στη Διοίκηση του ΙΚΑ, Δ/ντές Υποκ/ων Ταμείων. Στα πλαίσια των διατάξεων αυτών, δύναται να ρυθμίζονται οι οφειλές, των εργοδοτών και να χορηγούνται βεβαιώσεις ασφαλιστικής ενημερότητας σύμφωνα με τις διατάξεις των νόμων π.χ. για είσπραξη από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. απαιτήσεων (άρθρο 39 παρ. 7 του ν.2065/92), για θεώρηση βιβλίων και στοιχείων από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. (άρθρο 53 παρ. 1 του ν.2084/1992), για λήψη δανείων από Τράπεζες (ν.1239/82), για συμμετοχή σε διαγωνισμό Δημοσίου (άρθρο 6 παρ. 4 του π.δ. 173/1990) κλπ.

IV. Από το σύνδεσμο των διατάξεων που παρατέθησαν κατά την ομόφωνη γνώμη του Α.τμήματος του Ν.Σ.Κ., υπάρχει ευθύνη εις ολόκληρον των συνεκμεταλλευτών της επιχειρήσεως κατά τις ακόλουθες διακρίσεις:

Α. Περίπτώσεις που υπόσχονται επιχειρήσεις με την ίδια ή διαφορετική νομική μορφή με το ίδιο αντικείμενο δραστηριοτήτων που λειτουργούν παράλληλα στον ίδιο εργασιακό χώρο με το ίδιο προσωπικό το οποίο ασφαλίσει στο ΙΚΑ στη μία από αυτές. Υπόσχει εις ολόκληρον ευθύνη των συνεκμεταλλευτών της επιχειρήσεως για τους ακόλουθους λόγους:

Το τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 26 του Α.Ν. 1846/51 ως είχε προ της ανακαταστάσεως του όριζε ότι «πλείονες εργοδότη εκμεταλλεόμενοι την αυτήν επιχείρησιν, συμπεριλαμβανομένων και των εν άρθρω 8 παρ. 5 περιπτώσεων, ευθύνονται εις ολόκληρον». Το εδάφιο αυτό ανακαταστάθηκε με το άρθρο 21 παρ. 1 του ν. 1902/90 ως εξής: «Εργοδότες, που απασχολούν από κοινού τον ίδιο μισθωτό ή εκμεταλλεύονται την ίδια επιχείρησιν, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που αναγράφονται στην παρ. 5 του άρθρου 8, ευθύνονται εις ολόκληρον». Από την ανωπαραβολή των διατάξεων αυτών προκύπτει ότι, με τη νέα διάταξη, επεξετάθη η ευθύνη εις ολόκληρον, των εργοδοτών στις περιπτώσεις «απου απασχολούν από κοινού τον ίδιο μισθωτό» κατά τα λοιπά η νέα διάταξη έχει το ίδιο περιεχόμενο με την προηγούμενη. Η νέα διάταξη περιλαμβάνει δύο περιπτώσεις ευθύνης εις ολόκληρον των εργοδοτών, για τις ασφαλιστικές εισφορές του ΙΚΑ.

1) Την περίπτωση που εργοδότες απασχολούν από κοινού τον ίδιο μισθωτό και 2) ή εκμεταλλεύονται την ίδια επιχείρησιν.

Στη πρώτη περίπτωση απαιτείται από κοινού απασχόληση, όπως αναφέρεται ρητά στη διάταξη, ενώ στη δεύτερη περίπτωση που διακρίνεται της πρώτης με το διαζευκτικό ή, για να υπάσχει ευθύνη εις ολόκληρον των εργοδοτών, θα

πρέπει αυτοί (εργοδότες) να επιμεταλλεύονται την ίδια επιχείρηση, χωρίς να απαιτείται από κοινού απασχόληση, όπως στην περίπτωση, άλλωστε είναι και η διαφορά της παλαιάς διατάξεως με τη νέα (Γνωμ. Ν.Σ.Κ. 476/93).

Β. Περιπτώσεις όμως που οι επιχειρήσεις διακόπτονται τη λειτουργία τους με την ήδη υπάρχουσα νομική μορφή και συνεχίζουν να λειτουργούν, είτε με νέα μορφή, είτε με συγχώνευση, είτε με μετασχηματισμό, είτε με ανάληψη των υποχρεώσεων της νέας από την παλιά, μπορούν να αναφερθούν όπως ενδεικτικά οι παρακάτω περιπτώσεις:

- α) Εάν έχουμε προσωπική εταιρία και γίνει τροποποίηση του καταστατικού, δύναμει της οποίας αποχωρεί ο εταίρος και υπεισέρχεται εις θέσιν του, άλλος εταίρος, απαιτείται όμως σύμβαση μεταξύ πάντων των εταίρων ως και του νέου εταίρου όστις υποκαθιστά τον αποχωρούντα, στην περίπτωση αυτή δεν δημοσιονγείται νέα εταιρία, αλλά συνεχίζεται η παλαιά. Επομένως υπάρχει ευθύνη του νομικού προσώπου και για τις παλιές οφειλές.
 - β) Περίπτωση μετατροπής ομορρυθμίου ή ετεορρυθμίου εταιρίας εις ΕΠΕ ή μετατροπής ΕΠΕ εις ΑΕ σύμφωνα με τους νόμους 3190/1955 περί ΕΠΕ και 2190/1920 περί Ανωνύμων Εταιριών. Σε κάθε περίπτωση μετατροπής των ως άνω εταιριών εις άλλη εταιρία συνεχίζεται η νομική προσωπικότης της μετατροπομένης εταιρίας.
 - γ) Περίπτωση συγχωνεύσεως ΕΠΕ με άλλη ΕΠΕ. Από τις δημοσιεύσεις της περί συγχωνεύσεως σύμβασης, η νέα εταιρία, εις την υπήχθη άλλη εταιρία, υποκαθίσταται αυτοδικαίως εις άπαντα εν γένει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της συγχωνευθείσας εταιρίας, της τιαύτης μεταβιβάσεως εξομοιωμένης προς καθολικήν διαδοχήν (άρθρον 55 παρ. 2 του ν.3190/1955).
 - δ) Περίπτωση συγχώνευσης ΑΕ (ν. 5261/1931) «περί συγχωνεύσεως ανωνύμων εταιριών» όπως οι διατάξεις αυτές περιελήφθησαν στην κωδικοποίηση του ν.2190/1920 με το β.δ. 178/1963, στις περιπτώσεις αυτές, δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις περί λύσεως και εκκαθαρίσεως και στη σπουδαιότερη εκ των τρόπων συγχωνεύσεως, την απορρόφηση της μιας ή πλειόνων υπό άλλης, κατά νόμον, η απορροφώσα εταιρία υποκαθίσταται αυτοδικαίως εις τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της απορροφωμένης τιαύτης, ότε η περίπτωση αυτή εξομοιούται με καθολική διαδοχή ή οινεί καθολική διαδοχή. Επομένως έχουμε ευθύνη της νέας εταιρίας για τα παλαιά χρέη.
 - ε) Επίσης στην περίπτωση που έχουμε μεταβίβαση ολόκληρης επιχείρησης, σύμφωνα με το άρθρο 479 του Αστικού Κώδικα, τότε υπάρχει αλληλέγγυος ευθύνη τόσο του μεταβιβάζοντος την επιχείρηση όσο και του αποκτώντος. Κατ'ακολουθίαν των ανωτέρω από τις υπηρεσίες του ΙΚΑ θα πρέπει να ερμηνάται σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση για ποιά εταιρική μορφή πρόκειται και ακολούθως να εξακριβώνεται εάν πρόκειται για συνέχιση της αυτής νομικής προσωπικότητος, οπότε θα υπάρχει ευθύνη για νομικού προσώπου με νέα μορφή και για τα παλιά χρέη τα πριν της μετατροπής.
- ✓ Σε περιπτώσεις όμως που δεν έχουμε συνέχιση της ίδιας νομικής προσωπικότητος με την παραπάνω έννοια, οι υπηρεσίες του ΙΚΑ, θα πρέπει να ερμηνούν σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, τις κατ'ιδίαν συμφωνίες των μερών (μισθοδοσία προσωπικού - ποσοστό κερδών κλπ) ως και κάθε άλλο πραγματικό στοιχείο, για να εκτιμήσουν αν πράγματι έχουμε από κοινού

επιμετάλλευση επιχείρησης, αλλά και περαιτέρω, αν πρόκειται στην προαναφερθείσα για την ίδια επιχείρηση, ανεξάρτητα από τις εκάστοτε νομικές μορφές που εμφανίζονται και ανάλογα να τους θεωρήσει ως εις ολόκληρον ευθυνόμενους για την καταβολή των εισφορών προς το ΙΚΑ. VI. Εν όψει των ανωτέρω στο ερώτημα που τίθεται, προσήκει, κατά την αιμοφρονή γνώμη του Α τμήματος του Ν.Σ.Κ. η ανωτέρω υπό σταχ. IV και V, αναλυτικά δεδομένη απάντηση.

Ο Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Ο Εισηγητής

Στ. Αργυρόπουλος

Βλάσος Χ. Βοϊκάλης
Πρόεδρος Ν.Σ.Κ.